

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 21–22 травня 2020 року)

У двох частинах

Частина 2

Суми
Сумський державний університет
2020

співпраці для досягнення позитивного ефекту вирішення існуючих та виникаючих проблем в найближчій або стратегічній перспективі за рахунок спільної участі держав.

У країнах Європейського Союзу активно створюються всі передумови і умови розвитку інституту національної безпеки, ведеться розробка внутрішньодержавних основ співробітництва за рахунок юрисдикційної практики Європейського суду з прав людини та Суду Європейських спільнот. Висловлюється думка про необхідність створення в кінцевому рахунку загальноєвропейського простору безпеки, в якому братиме участь і Україна в силу єдності європейського права.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про національну безпеку України: Закон України від 21 березня 2018 р. № 2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2469-19> (дата звернення: 22.03.2020).

ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ ЯК ОДИН З ЗАСОБІВ ПРОТИДІЇ ЗАГРОЗАМ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Жук А. О.

*Студентка II курсу ННІ права
Сумського державного університету*

Науковий керівник: Каріх І. В.

*к. п. н., асистент кафедри КПДС ННІ права
Сумського державного університету*

Волонтерська діяльність – це добровільна діяльність, де людина витрачає свої сили, час, навички задля допомоги іншим особам чи групам осіб. Саме альтруїзм є основною характеристикою волонтерства, оскільки учасники даного руху віддані своїй справі, бажають бути корисними, не потребуючи нічого взамін. Основна мета цих формувань – захист прав людини (тварин, навколишнього середовища ...), матеріальна або психологічна допомога та покращення життя населення. Волонтерський рух можна вважати, як один зі способів збереження та зміцнення загальнолюдських цінностей. Організація Об'єднаних Націй вважає, що ця діяльність є важливою стратегією, що направлена на вирішення багаточисленних проблем не тільки в нашій державі, а також і в усьому світі.

Поштовхом до виникнення волонтерства, були виклики суспільства, з якими не мала змоги впоратись держава. Останні роки в Україні це досить поширене явище. Все більше людей з кожним днем починають брати участь у волонтерській діяльності, але вона виникла ще задовго до подій на Майдані та війни на Донбасі. Під час Першої та

Другої світових війн волонтери допомагали відбудовувати зруйновані міста та села, надавали захист людям, які не мали місця куди повернутися, допомогу усім нужденним (медичну, психологічну, матеріальну).

Звичайно, волонтерство продовжувало функціонувати і далі, але вже в менших масштабах. Нині в Україні діє багато волонтерських організацій, більшість яких направлена на допомогу військовим, переселенцям та особам, які проживають на території військових дій. Саме 2014 рік став потужним поштовхом для формування величезної кількості волонтерських організацій, що є позитивним прикладом громадської свідомості. Проведене Інститутом Горшеніна в лютому 2016 р. опитування, показало, що найбільшою довірою в українців користуються волонтери (їм довіряє 71% населення), наступні за рівнем довіри – громадські організації (49%). На жаль, з початку подій на Майдані, волонтерство було стихійним та хаотичним явищем через незібраність та погану підготовку громадян до екстрених подій, але з кожним роком ситуація покращується [2, с. 8-12].

В Україні волонтерський рух регулюється такими законодавчими актами, як Закони України «Про волонтерську діяльність», «Про громадські об'єднання», «Про благодійну діяльність та благодійні організації». Останні роки в законодавстві було запроваджено багато нових змін щодо волонтерської діяльності, але, на нашу думку, цього є недостатньо для нормального функціонування волонтерства, особливо в зоні АТО. Закон України «Про волонтерську діяльність» потребує внесення змін та доповнень у сферах, що стосуються проведення такої діяльності під час надзвичайних ситуацій чи бойових дій, необхідності обов'язкового страхування волонтерів, надання пільг всім учасникам, відшкодувань витрат та багато іншого. Необхідно зазначити, що багато волонтерів у зоні проведення антитерористичних операцій ризикують своїм життям та здоров'ям. Через це вони заслуговують на отримання певного статусу. Також, значною проблемою є те, що не визначено жодного порядку звітності волонтерів-фізичних осіб про використання благодійних пожертв на цілі АТО. Як наслідок, це може призвести до великої кількості злочинних махінацій [3].

В сучасній Україні існують небезпеки щодо волонтерської діяльності та недосконалість вітчизняного законодавства у сфері волонтерської діяльності. Необхідно оформляти відносини з донорами коштів і передбачати, що фонд має право використовувати пожертвування на свій розсуд. Перед волонтерами стоїть дві основні загрози. По-перше, за збирання грошів на банківські картки, але цього можна уникнути якщо зареєструватися в реєстрі АТО. По-друге, їх можуть звинуватити у нецільовому використанні коштів. На жаль, у нашій країні існує досить погана система щодо

виявлення шахраїв у цій сфері.

На сьогодні більше ніж 100 країн світу об'єднані в глобальний волонтерський рух, який з кожним днем стає більш впливовим. Основним лідером у цій сфері є США. Понад 50 % дорослого населення США беруть участь у волонтерській діяльності, чого бракує нашій державі. Американський уряд затверджує, що участь у добровільних проектах допомоги є безумовною перевагою при пошуку роботи. Крім того, така діяльність може посилити конкурентну перевагу серед висококласних спеціалістів. Серед студентів волонтерський досвід істотно збільшує шанси на отримання стипендій на навчання та вступ до престижних навчальних закладів [1, с. 115-117].

Отже, зростання кількості волонтерських ініціатив є позитивним прикладом громадської організації. Не зважаючи на, безліч негативних факторів, які сповільнювали розвиток волонтерства (брак ресурсних можливостей, велика кількість постраждалих в наслідок збройної агресії, не підтримка з боку державного уряду тощо), даний рух постійно створює нові умови для розвитку якісного рівня цієї діяльності та відбувається покращення взаємодії волонтерів з органами державної влади.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Власюк О. С. Національна безпека України: еволюція проблем внутрішньої політики : Вибр. наук. праці. К. : НІСД, 2016. 528 с.
2. Горелов Д. М., Корнієвський О. А. Волонтерський рух: світовий досвід та українські громадянські практики : аналіт. доп. К.: НІСД, 2015. 36 с.
3. Про волонтерську діяльність: Закон України від 19 квітня 2011 р. № 3236-17. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 42. Ст. 435.

КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ОСОБИ НАСИЛЬНИЦЬКОГО ЗЛОЧИНЦЯ

Скляр Б. П.

Студент III курсу ННІ права

Сумського державного університету

Науковий керівник: Бондаренко О. С.

к. ю. н., старший викладач кафедри КПДС ННІ права

Сумського державного університету

Насильницькі злочини це невід'ємний наслідок силового вирішення конфліктів між особами. Але наявність конфлікту між особами не є обов'язковою для вчинення такого злочину. В цілях цієї тези термін насильницькі злочини означає злочини проти життя та здоров'я особи, що передбачені розділом II особливої частини Кримінального кодексу